

การประเมินผลกระทบสารสนเทศขององค์กรในประเทศไทย

Evaluation on Information System of Organizations in Thailand

สมบูรณ์ ศรีษะรักษ์วิทย์ และคณะ^{*}
Somboonwan Satyarakwit, Ph.D.

Abstract

Investment on computer equipment, information system development, and operation cost for information system utilization is expensive. The return value to an organization on utilizing such system can hardly be quantified in term of money. The return of investment on utilizing and the success level evaluation of the information system are always the problems to the organization.

The research has studied on the existing concepts of evaluation on information system. The result of study presents four categories of the evaluation; system output, system usage, system impact and system development process. This study recommends the orderly evaluation on these four categories based. The evaluation may not be performed on all categories as the allowance of time and budget. In each category, issue summary and key indicators, with the input from Delphi Technique expert, are presented. The article shows different issues between the core system and support system. In the end, the effort had been spent on studying and testing if the key indicators, from expert opinions, can be utilized as the indexes to measure the success of information system. The tests had been done over the test data from sample organization. The result shows the unavailability of some key indicators in the practice. Hence, the availability of the indicators must be reconsidered. The possibility of acquiring the additional indicators is also discussed.

* การศึกษาเน้นจากโครงการวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากบประมาณแผ่นดิน ปี พ.ศ. 2542 นี้ รศ.ดร. สมบูรณ์ ศรีษะรักษ์วิทย์ เป็นหัวหน้าโครงการ ผู้ร่วมโครงการคือ ผศ.ดร.ปริชา วิจิตรธรรมรัตน์ ผศ.ดร. วราการณ์ จริชพัฒนา คร.เกียรติ ชินเมธิพิทักษ์ ผศ.ปัญญาศิริ ปุณณัชัยยา อาจารย์สุภา กีรติบุตร อาจารย์ วันริกอร์ ไชยมงคล ที่ปรึกษาคือ รศ.ดร.อนุมงคล ศิริเวชิน

บทคัดย่อ

การลงทุนในการจัดทำอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ การพัฒนาระบบสารสนเทศและค่าใช้จ่ายดำเนินการเพื่อใช้งานระบบสารสนเทศมักเป็นจำนวนเงินที่ก้อนข้างสูง ประโยชน์ที่องค์กรได้รับจากการใช้ระบบสารสนเทศนักไม่สามารถประมาณออกมาเป็นตัวเงินอย่างชัดเจนได้ ดังนั้นความศูนค่าของ การใช้ระบบสารสนเทศและการประเมินผลของความสำเร็จของระบบสารสนเทศจึงเป็นปัญหาที่ผู้บริหารองค์กรต้องเผชิญอยู่

การศึกษานี้ได้ศึกษาแนวคิดในการประเมินผลกระทบต่อระบบสารสนเทศที่ผ่านมาในอดีต และนำเสนอแนวคิดในการประเมินผล 4 ด้าน ได้แก่ ผลให้จากระบบ (output) การใช้ระบบ (system use) ผลกระทบ (impact) และกระบวนการพัฒนาระบบ (system development process) การศึกษานี้ได้เสนอให้มีการประเมินในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาตามลำดับตามข้อจำกัดของเวลาและงบประมาณที่มีอยู่โดยไม่จำเป็นต้องประเมินครบทั้ง 4 ด้าน ในแต่ละด้านได้สรุปประเด็นในการประเมินและตัวชี้วัดโดยสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคเดลฟี่ (Delphi Technique) ประเด็นในการประเมินมีความแตกต่างกันบ้างระหว่างระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุน ในช่วงท้ายของการศึกษาได้พยายามที่จะทดสอบว่าตัวชี้วัดค่าต่าง ๆ ที่มาจากการศึกษาเด่นของผู้เชี่ยวชาญสามารถใช้วัดความสำเร็จหรือใช้ประเมินผลกระทบต่อระบบสารสนเทศได้จริงหรือไม่ โดยทดสอบจากข้อมูลขององค์กรตัวอย่าง ซึ่งผลจากการทดสอบพบว่าตัวชี้วัดหลายตัวไม่สามารถหาข้อมูลได้ในทางปฏิบัติจึงต้องพิจารณาการใช้ตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้เหมาะสมบนคอมพิวเตอร์ข้อมูลมีหรือไม่ หากจะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติม ความเป็นไปได้ในการได้มาซึ่งข้อมูลนี้มากน้อยเพียงใด

1. ความสำราญ

องค์การต่าง ๆ ไม่ว่าจะอยู่ในภาครัฐหรือเอกชน ได้นำคอมพิวเตอร์มาใช้งานอย่างกว้างขวาง และให้พัฒนาระบบสารสนเทศต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานขององค์กรในทุกระดับ การจัดทำคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และการพัฒนาระบบ ตลอดจนกระบวนการจัดการในการนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และระบบงานที่พัฒนามาใช้ในการดำเนินงาน ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงสำหรับองค์กร ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนในอุปกรณ์ และโปรแกรมต่าง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคลากร ค่าใช้สอย และค่าวัสดุ จากข้อมูลของ IT Market Outlook พบว่าในปี 2543 ประเทศไทยใช้จ่ายในการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ประมาณ 7,744 ล้านบาท

จากประเพณีขององค์การต่าง ๆ ที่มีการพัฒนา และการใช้งานระบบสารสนเทศ พบว่าการดำเนินงานมักประสบปัญหานามนอย ไม่ว่าจะเป็นความล่าช้าในการพัฒนาระบบ ระบบไม่ตรงด้วยความต้องการของผู้ใช้ ระบบไม่มีประสิทธิภาพ และระบบส้าสมัยเป็นศั้น แต่ถึงแม้ว่าไม่ประสบปัญหาด้านที่กล่าวมาข้างต้น ระบบที่ได้อาจไม่คุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไป โดยเฉพาะองค์การธุรกิจจะให้ความสำคัญในเรื่องประเด็นของความคุ้มค่า

นอกจากประเด็นความคุ้มค่าของระบบงานคอมพิวเตอร์แล้ว ผู้บริหารมักจะประเมินปัจจัยในการพิจารณาอนุมัติโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศด้วย ซึ่งองค์กรกว่าครึ่งอนุมัติ หรือไม่ อย่างไร ท่าให้จ่ายที่จะต้องเสียไปสำหรับโครงการเหล่านี้สูงไป หรือไม่

โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศกีเอนเมือนกับโครงการลงทุน และโครงการพัฒนาอื่น ๆ ที่มีกำไร
จ่ายก้อนข้างสูง และผลที่ได้จากการไม่ได้เกิดขึ้นที่จุดเวลาเดียว และมีผลให้ที่เป็นทางตรงและทางอ้อม
ซึ่งทำให้เกิดความยากลำบากในการประเมินผลโครงการเหล่านี้

โดยทั่วไประบบสารสนเทศให้ประโยชน์แก่องค์การในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นความรวดเร็ว และความถูกต้องในการปฏิบัติงาน การใช้สารสนเทศช่วยในการตัดสินใจ การพยากรณ์เพื่อใช้ในการวางแผน การติดตามและการควบคุมงาน แต่ประโยชน์เหล่านี้ส่วนใหญ่จะลดลงมาเป็นรูปธรรมยาก ในขณะที่ค่าใช้จ่ายค่างๆ สามารถลดลงมาอยู่ในรูปตัวเงินได้

นิัปภิชาการจำนวนมากที่ศึกษา และเสนอแนวคิดในการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยกรอบแนวคิดหลักก็คือ การพิจารณาด้านทุนและผลได้ ในส่วนผลได้แยกเป็น ผลได้ที่ประเมินเป็นตัวเลขได้ และผลได้ที่ประเมินเป็นตัวเลขไม่ได้ องค์การต่างๆ ต้องเลือกกำหนดตัวแปรต่างๆ ที่จะใช้ในการประเมิน เพื่อให้เหมาะสมกับองค์การ และเพื่อให้สามารถหาข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ได้

ในปัจจุบันนักวิจัยในต่างประเทศหลายท่านยังคงศึกษาการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ฯ ไม่สามารถประเมินได้แม่นยำมากนัก แต่ในประเทศไทย ได้มีการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ฯ อย่างมีประสิทธิภาพและมีความแม่นยำมากขึ้น

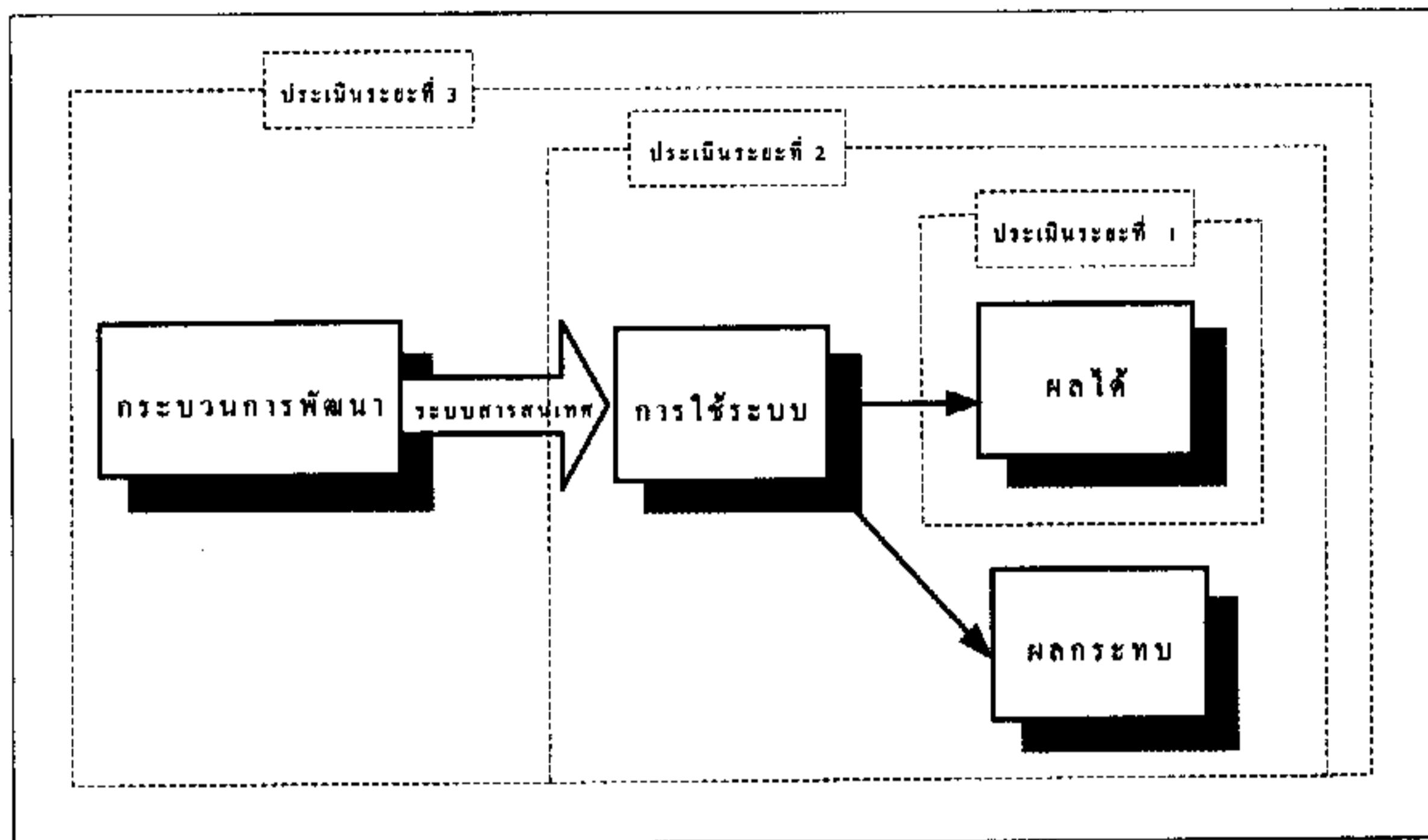
สำหรับประเทศไทย องค์การต่าง ๆ ได้มีการนำระบบสารสนเทศที่ใช้คอมพิวเตอร์มาใช้งานนานพอสมควร และได้มีการพัฒนาความก้าวหน้าในการใช้ระบบสารสนเทศอยู่ตลอดเวลา แต่งานวิจัยทางศ้านการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไม่มีการศึกษาภัยอ่างชิงชั่ง เมื่อจากองค์การต่าง ๆ จะเน้นในการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้และคาดว่าจะได้ผลจากการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างแน่นอน โดยไม่มีการประเมินผลกระทบอ่างชิงชั่งถึงด้านทุนและผลได้ แม้ว่าผู้บริหารต้องการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่ก็ไม่ทราบว่าจะเอ่อมถ่างไร จะใช้ตัวแปรใดเป็นตัววัด

การศึกษานี้จะได้ศึกษาและพัฒนาวิธีการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมกับองค์การของประเทศไทย เพื่อผู้บริหารองค์การ ได้ทราบแนวทางการประเมินผลกระทบ ซึ่งจะช่วยให้การพิจารณาอนุมัติโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเป็นไปอย่างรอบคอบ และเพิ่มความมั่นใจให้ผู้บริหารในการตัดสินใจในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้องค์การสามารถนำไปแนวคิดไปประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ใช้อุปกรณ์ ที่สำคัญในการปรับปรุงแก้ไขระบบสารสนเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ

2. กรอบแนวคิด

การศึกษานี้เสนอกรอบแนวคิดใหม่สำหรับประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ได้ลงทุนแล้ว โดยกรอบแนวคิดนี้ปรับมาจากการอนแนวคิดที่ใช้ประเมินผลกระทบจากการพัฒนาที่ใช้กันอยู่ ซึ่งจะประเมินจาก 3 ด้านหลักในด้านดังนี้คือ ประเมินผลได้ (outcomes) ประเมินกระบวนการ (process) และประเมินผลกระทบ (impact) การประเมินผลได้ เป็นการประเมินเพื่อวัดผลได้โดยตรงจากการใช้ระบบซึ่งมักจะระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการ การประเมินกระบวนการ หมายรวมถึงการประเมินเพื่อวัดว่ากระบวนการพัฒนาระบบ (system development process) นั้นสามารถทำให้ตามเป้าหมาย โดยใช้ทรัพยากรตามที่กำหนดหรือไม่ทั้งในด้านงบประมาณ กำลังคน และเวลา ตลอดจนมีปัญหาในการดำเนินงานหรือไม่ ส่วนการประเมินผลกระทบเป็นการประเมินเพื่อวัดผลได้ทางอ้อมที่เกิดจากการใช้ระบบสารสนเทศ ที่มีต่อการทำงานและพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรรวมทั้งที่มีต่อระบบการติดต่อสื่อสาร โครงสร้าง และภาพพจน์ขององค์การ โดยรวม ซึ่งจากการประเมินสามด้านที่กล่าวมาข้างต้น พบว่าผู้ศึกษาพบว่า ยังขาดตัวชี้วัดที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบ จึงรวมการประเมินด้านการใช้ระบบ (system use) เข้าไปในกรอบแนวคิดของการศึกษาในครั้งนี้ด้วย ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การประเมินโดยใช้กรอบแนวคิดที่เสนอในนี้จัดเป็นการปฏิบัติ ก็อ ผู้ทำการประเมินสามารถแยกทำได้เป็นระยะ ๆ (phases) ตามแท่งกำลังคน เวลา และงบประมาณที่มีอยู่ โดยองค์การสามารถเดือกดูประเมินได้ตามลำดับความสำคัญของการประเมินในแต่ละด้าน ก่อร่องคือ ถ้าเวลาและงบประมาณจำกัดก็เลือกประเมินเฉพาะผลได้ หากนั้นหากมีเวลา กำลังคน และงบประมาณเพียงพอ จึงประเมินที่การใช้งาน ผลกระทบ และกระบวนการพัฒนาเป็นลำดับต่อไป ตามลำดับ ดังแสดงในภาพที่ 1 นอกเหนือการประเมินในลักษณะนี้ จะทำให้การกำหนดตัวแปรในแต่ละด้านของการประเมินทำได้อย่างชัดเจน โดยไม่เกิดความก้าวกวนว่าตัวแปรจะถูกจัดอยู่ในกระบวนการใด ซึ่งส่งผลให้การศึกษาหมายของผลที่ได้จากการประเมินมีความชัดเจนมากกว่าตัวแบบที่เสนอในงานศึกษาวิจัยในอดีตที่ผ่านมา ดังนั้นในการสร้างแบบสอบถามจะใช้กรอบแนวคิดนี้

3. วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ใช้เทคนิคเดลฟี่ (Delphi Technique) โดยหลักการของเทคนิคเดลฟี่ [ศิริชัย 2540, Poter และคณะ 1991, Linstone และ Turoff 1975] คือสอบถามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่ควรน้อยกว่า 10 คน เมื่อได้รับความคิดเห็นในรอบแรกให้ส่งผลการวิเคราะห์กลับให้ผู้เชี่ยวชาญทุกคนทราบ คำตอบของคนโดยพิจารณาคำตอบของกลุ่ม การสอบถามในขณะนี้จะทำซ้ำหลายรอบจนกว่าจะได้สรุปที่เป็นฉันทามติ (consensus) ในการสรุปผลว่าความเห็นสอดคล้องกันหรือเป็นฉันทามติที่จะอนุญาตการสอบถามในรอบต่อไป ใช้สถิติพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range)

ในการศึกษานี้ได้กำหนดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักวิชาการในสาขาวิชคอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ และกลุ่มผู้บริหารหน่วยงานคอมพิวเตอร์หรือหน่วยงานสารสนเทศ กลุ่มนักวิชาการ ได้ศึกษาเดิมที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไป ส่วนกลุ่มผู้บริหาร ได้ศึกษาเดิมที่มีคุณสมบัติของหน่วยงานคอมพิวเตอร์ หรือหน่วยงานสารสนเทศจากองค์กร ทั้งภาครัฐ และเอกชนที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศก่อนข้างก้าวหน้า การศึกษาเดิมขององค์กรที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาคีก่อให้เกิดความต้องการที่จะศึกษาและประเมินค่าความก้าวหน้าตั้งแต่ 3 ปีไป จนถึง 6 ปี จำนวนผู้เชี่ยวชาญในการศึกษานี้ มีทั้งสิ้น 139 คน โดยแยกเป็นนักวิชาการ 39 คน และ ผู้บริหาร 100 คน

รายละเอียดขั้นตอนในการศึกษาเป็นตัวบ่งชี้

1. สืบสานจากเอกสาร ให้มีการสืบสานจากเอกสารต่าง ๆ ทั้งหนังสือและวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
 2. นำแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้สืบสานในขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อให้ทราบสภาพของศาสตร์ (state of the art) ในเรื่องดังกล่าว
 3. สร้างกรอบแนวคิดขึ้นใหม่ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
 4. ประชุมระดมความคิด เพื่อพิจารณากรอบแนวคิดที่ได้พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 3 และสร้างตัวชี้วัดต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิดดังกล่าว
 5. สร้างแบบสอบถามเพื่อด้านความเห็นเกี่ยวกับแนวคิด และประเด็นในการประเมินที่ได้สร้างขึ้นในขั้นตอนที่ 4
 6. ทดสอบแบบสอบถาม และนำมาปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ และปัญหาที่พบในการทดสอบ
 7. ถ่ายแบบสอบถามตามร่องแรกให้ก่อรุ่นตัวอย่าง
 8. ประเมินผลแบบสอบถามตามร่องแรก
 9. ถ่ายแบบสอบถามตามร่องที่สองให้ก่อรุ่นตัวอย่างเต็ม โดยแบบสอบถามในร่องที่สองได้รายงานผลที่ได้จากแบบสอบถามตามร่องแรกให้ก่อรุ่นตัวอย่างทราบ และสอบถามความเห็นในประเด็นต่าง ๆ

จึงเพื่อให้กถุนตัวอย่างให้กับกบวนความคิดเห็นอีกครั้ง ก่อนจะให้ความเห็นในรอบที่สอง ในแบบสอบถามรอบที่สองได้เสนอตัวชี้วัดสำหรับ แต่ละประเด็นที่จะประเมินโดยตัวชี้วัดที่ได้นำเสนออย่างไรให้วัดเป็นเชิงปรินาณได้ หลังเสร็จการใช้ความคิดเห็นนอกจากที่เข้าเป็นจริง ๆ และให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ง่าย ในส่วนนี้ได้สอบถามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญว่าเห็นด้วยกับตัวชี้วัดที่ได้นำเสนอหรือไม่ และขอความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวชี้วัดที่เหมาะสม

10. ประมาณผลแบบสอบถามตามรอบที่สอง ความคิดเห็นของกถุนตัวอย่างในรอบที่สองมีความสอดคล้องกัน จึงไม่ต้องสอบถามในรอบต่อไป
11. จากความคิดเห็นที่ได้จากแบบสอบถามตาม ผลจะผู้ศึกษานามานามารถรังสรรค์องมือทดสอบตัวชี้วัดต่าง ๆ ว่าสามารถใช้ในการประเมินผลกระทบสารสนเทศได้จริงหรือไม่ อย่างไร
12. สรุปผลการศึกษา

4. การสอบถามรอบแรก

การสอบถามรอบแรกได้ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 139 ชุด แยกเป็นนักวิชาการจำนวน 39 ชุด และผู้บริหารจำนวน 100 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 55 ชุด คิดเป็นร้อยละ 39.6 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป รายละเอียดของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและที่ได้รับคืน แยกตามกถุนของผู้เชี่ยวชาญ และประเภทขององค์การ เป็นดังนี้

ประเภท องค์การ/ผู้ตอบ	จำนวนแบบสอบถาม ที่ส่งไป	จำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	ร้อยละที่ได้รับคืน
หน่วยงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	40	23	57.5
องค์กรเอกชน	60	22	36.7
นักวิชาการ	39	10	25.6
รวม	139	55	39.6

5. การจัดทำแบบสอบถามในรอบที่สอง

เมื่อได้วิเคราะห์ผลจากคำตอบในแบบสอบถามรอบแรกได้นำผลดังกล่าวมาสรุปเป็นความคิดเห็นของกถุนผู้เชี่ยวชาญในทุกชื่อ แล้วรายงานความเห็นนี้ให้กถุนผู้เชี่ยวชาญทราบ โดยข้อคิดเห็นที่สอบถามความคิดเห็นที่ไม่ใช่ระดับคะแนน จะรายงานความต้องการที่มีความตื้นสูงสุดไม่เกิน 3 ลำดับแรก และสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญว่า เห็นด้วยกับลำดับเหล่านั้นหรือไม่ หากไม่เห็นด้วยควรเปลี่ยนลำดับเป็นอย่างไร สำหรับคำตอบที่มีการให้ระดับคะแนน ให้รายงานค่ามัธยฐาน และค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละคำตอบ และให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนในแต่ละคำตอบอีกครั้งหนึ่ง นอกจากการให้ผู้เชี่ยวชาญทวนคำตอบของตนโดย

พิจารณาผลสรุปจากคำตัดสินของแบบสอบถามในรอบแรกแล้ว แบบสอบถามด้านรองที่สองได้เพิ่มข้อคำถามอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นการเสนอตัวชี้วัดสำหรับแต่ละประเด็นในการประเมินที่ได้สอบถามในรอบแรก ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าประเด็นในการประเมินแต่ละประเด็นวัดอย่างไร โดยตัวชี้วัดที่ได้นำเสนอให้ส่วนใหญ่สามารถวัดเป็นเชิงปริมาณได้ พยายามหลีกเลี่ยงการใช้ความคิดเห็นของจากที่เข้าเป็นจริง ๆ และให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ง่าย ในส่วนนี้ได้สอบถามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญว่าเห็นด้วยกับตัวชี้วัดที่ได้นำเสนอหรือไม่ และขอความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่เหมาะสม

6. การสอบถามที่สอง

ในการสอบถามที่สองได้ส่งแบบสอบถามไปให้นักวิชาการ และผู้บริหารชุดเดิมทั้งผู้ที่ส่งแบบสอบถามรอบแรกคืนมา และผู้ที่ไม่ได้ส่งแบบสอบถามคืน เหตุผลที่ส่งแบบสอบถามให้ผู้ที่ไม่ได้ให้ความเห็นในรอบแรกคือเนื่องจากหากสอบถามเจ้าของผู้ที่ให้ความเห็นในรอบแรก ความเห็นในรอบที่สองก็จะน้อยลงอีกอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนของความเห็นสูง และการให้ทราบความเห็นของกลุ่มจากคำตอบในรอบแรกอาจทำให้ผู้ที่ไม่ตอบในรอบแรกประคราทที่จะตอบในรอบที่สองมากขึ้น จำนวนแบบสอบถามที่ส่งในรอบสองเพิ่มกับ 131 ชุด น้อยกว่าในรอบแรกเนื่องจากในรอบแรกมีแบบสอบถามที่ได้รับคืนเนื่องจากไม่ถึงผู้รับรายละเอียดของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป และที่ได้รับแยกตามกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และประเภทองค์การเป็นดังนี้

ประเภท องค์การ/ผู้ตอบ	จำนวนแบบสอบถาม ที่ส่งไป	จำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	ร้อยละที่ได้รับคืน
หน่วยงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	40	21	52.5
องค์กรเอกชน	56	13	23.2
นักวิชาการ	35	4	11.4
รวม	131	38	29.0

ในจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน 38 ชุด มาจากผู้ตอบ/องค์กรที่ตอบในรอบแรก 22 ชุด และจากผู้ตอบที่ไม่ได้ตอบในรอบแรก 16 ชุด

7. ผลการศึกษา

7.1 ข้อมูลทั่วไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 1 ผู้ตอบ 52 ราย (คิดเป็นร้อยละ 94.5 ของจำนวนผู้ตอบทั้งหมด) เห็นว่าการประเมินผลการใช้ระบบสารสนเทศขององค์การเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องทำสำหรับผู้ตอบที่ให้ความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องทำการประเมินผลให้เห็นผลว่า โดยหลักการควรจะทำการประเมินผล แต่ในทางปฏิบัติการประเมินทำได้ยาก โดยเฉพาะสังคมไทยไม่สามารถประเมินได้อย่างจริงจัง และตรงไปตรงมาทำให้ผลการประเมินจะไม่เกิดประโยชน์ เป็นของขาดผู้ตอบจำนวนมากให้ความเห็นว่า ควรจะทำการประเมินในประเด็นนี้ จึงสรุปได้ว่า การประเมินผลเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ นอกจากนี้ข้อมูลจากผู้ตอบเกี่ยวกับบุคคลที่ผู้ประเมินควรเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ประเมินผล ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่าควรประกอบด้วยบุคคล 4 กลุ่มซึ่งจำแนกเป็นผู้ที่อยู่ในองค์การได้แก่ บุคลากรขององค์การที่เป็นผู้ใช้ระบบ ผู้บริหารระดับต้นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศ ผู้ตรวจสอบระบบสารสนเทศ และผู้ที่อยู่นอกองค์การได้แก่ ลูกค้าหรือผู้รับบริการ โดยในการสอบถามรอบที่ 1 บุคคลที่ผู้ตอบเห็นว่าควรเป็นผู้ให้ข้อมูลในการประเมินผล 3 อันดับแรกคือ

- 1) บุคลากรขององค์การที่เป็นผู้ใช้ระบบ (จำนวนผู้ตอบ 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.9)
- 2) ลูกค้าหรือผู้รับบริการ (จำนวนผู้ตอบ 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.4)
- 3) ผู้บริหารระดับต้นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบ (จำนวนผู้ตอบ 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 76.4)

สำหรับการสอบถามในรอบที่ 2 ผู้ตอบ 26 ราย (ร้อยละ 68.4) จาก 38 ราย เห็นด้วยกับอันดับนี้ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับอันดับนี้ส่วนใหญ่ (5 ราย) เห็นว่าอันดับควรเป็นดังนี้ คือ

- 1) ลูกค้าหรือผู้รับบริการ
- 2) บุคลากรขององค์การที่เป็นผู้ใช้ระบบ
- 3) ผู้บริหารระดับต้นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบ

นอกจากนี้ ผู้ตอบในรอบที่ 1 ได้เสนอแนะว่าบุคคลที่ควรให้ข้อมูลถูกกลุ่มหนึ่งคือ ผู้ตรวจสอบระบบสารสนเทศ ซึ่งจากการสอบถามในครั้งที่ 2 มีผู้ตอบ 27 ราย (ร้อยละ 71.1) เห็นด้วย โดยมีผู้ตอบ 20 ราย ที่ให้อันดับสำหรับผู้ตรวจสอบระบบสารสนเทศว่า กว่าจัดอยู่ในอันดับที่ 4

ประเด็นที่เกี่ยวกับเวลาที่ควรประเมินผลกระทบระบบสารสนเทศ ผู้ตอบรอบที่ 1 จำนวน 24 ราย (ร้อยละ 44.4) เห็นว่า การประเมินผลกระทบเป็นเวลาภายในหลังจากการนำระบบมาใช้เป็นเวลา 6 เดือน ในการสอบถามรอบที่ 2 ผู้ตอบจำนวน 32 ราย (ร้อยละ 84.2) เห็นด้วยกับระยะเวลาข้างต้น

จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลว่าสมควรหรือไม่ในการแบ่งการประเมินออกเป็น 4 หัว คือ การประเมินผลให้จากระบบ (output) การประเมินกระบวนการพัฒนาระบบ (system development process) การประเมินการใช้ระบบ (system use) และการประเมินผลกระทบของระบบ (impact) สำหรับ

ที่ได้จากการอ่อนที่ 1 ดังแสดงในตารางที่ 1 ซึ่งจะเห็นว่า อันดับความสำคัญของค้านที่ใช้ในการประเมินผล 3 อันดับแรก คือ การประเมินผลได้จากรอบน การประเมินการใช้ระบบ การประเมินผลกระทบจากระบบ

ตารางที่ 1 ค้านในการประเมินผล

ค้าน	การเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 1	
	จำนวนผู้ตอบที่เห็นด้วย	ร้อยละ
ผลได้จากระบบ	54	98.2
การใช้ระบบ	49	89.1
ผลกระทบจากระบบ	42	76.4
กระบวนการพัฒนาระบบ	33	60.0

การสอบถามรอบที่ 2 ผู้ตอบจำนวน 30 ราย (ร้อยละ 79.0) เห็นด้วยกับอันดับของค้านในการประเมินผล 3 อันดับแรกซึ่งด้าน มีผู้ตอบ 4 ราย (ร้อยละ 10.5) เห็นว่า การประเมินผลกระทบจากระบบควรจัดเป็นอันดับที่ 2 และการประเมินการใช้ ควรจัดเป็นอันดับที่ 3 สำหรับการประเมินกระบวนการพัฒนาระบบที่ตอบส่วนใหญ่ (จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.5) คิดว่าประเมินนี้ควรจะทำด้วยในการประเมินผล จากการสอบถาม 2 ครั้งสูปไปว่า ความนิ่งของการประเมินผลออกเป็น 4 ค้านดังกล่าวด้านล่างด้าน

ในการสอบถามรอบที่ 1 ผู้ตอบ 24 ราย (ร้อยละ 43.6) ให้ความเห็นว่า วิธีการประเมินผลควรขึ้นอยู่กับประเภทขององค์การ โดยแบ่งตามสักษณะของธุรกิจ ได้แก่ อุตสาหกรรม บริการและการค้า ขณะที่ผู้ตอบ 21 ราย (ร้อยละ 38.2) ให้ความเห็นว่า วิธีการประเมินผลไม่ขึ้นอยู่กับประเภทขององค์การ อย่างไรก็ตามในการสอบถามรอบที่ 2 ผู้ตอบ 34 ราย (ร้อยละ 89.5) เห็นว่า วิธีการประเมินผลควรขึ้นอยู่กับประเภทขององค์การ โดยแบ่งตามสักษณะของธุรกิจ ได้แก่ อุตสาหกรรม บริการและการค้า

นอกจากนี้ได้สอบถามความเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลว่าควรขึ้นอยู่กับประเภทของระบบสารสนเทศหรือไม่ การเก็บข้อมูลทั้งสองครั้งพบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่าการประเมินผลควรขึ้นอยู่กับประเภทของระบบสารสนเทศ โดยแบ่งเป็นระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุน (รอบที่ 1 ผู้ตอบ 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.3 รอบที่ 2 ผู้ตอบ 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.2) ขณะที่ผู้ตอบ 12 ราย (ร้อยละ 21.8) ใน การสอบถามรอบที่ 1 และผู้ตอบ 6 ราย (ร้อยละ 15.8) ใน การสอบถามรอบที่ 2 เห็นว่า การประเมินผลไม่ควรขึ้นอยู่กับประเภทของระบบสารสนเทศ

7.2 ความสำคัญของการเดินทางในการประเมิน

จากผลการศึกษาความสำคัญของการเดินทางในการประเมินผลกระทบระบบสารสนเทศขององค์การ ซึ่งผู้ตอบให้คะแนนความสำคัญในแต่ละประเดินการประเมินจากคะแนน 0 ถึง 5 เมื่อ 0 คือ ไม่สำคัญเลย และ 5 คือ

สำคัญที่สุด โดยแยกการประเมินผลเป็นระบบงานหลัก และระบบงานสนับสนุน ในกรณีที่ผู้ตอบมีความเห็นว่าการประเมินผลกระทบของระบบสารสนเทศ ควรขึ้นอยู่กับประเภทของระบบสารสนเทศ มีผู้ให้คะแนนในรอบแรก 31 ราย (56% ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน) และในรอบสอง 26 ราย (68% ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน)

ส่วนกรณีที่ผู้ตอบมีความเห็นว่าการประเมินผลกระทบของระบบสารสนเทศไม่ชี้แจงประเภทของระบบสารสนเทศ มีจำนวนผู้ให้คะแนนในรอบแรก 12 ราย (ร้อยละ 21.8 ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน) และในรอบสอง 6 ราย (ร้อยละ 15.8 ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน)

ค่าตอบที่ได้มาหาค่ามัธยฐาน (Median) ในการจัดตัวแหน่งความสำคัญของประเด็น แกะค่านิยม พิสัย ระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range, IQR) เพื่อศูนย์ความต่อเนื่อง ของความคิดเห็นในกลุ่มผู้ตอบ [ศิริรัช, 2540] ตารางที่ 2 และ 3 เปรียบเทียบผลการศึกษาในรอบแรก และรอบสองในแต่ละประเภทของระบบสารสนเทศ

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีความสำคัญของประเด็นในการประเมินผลกระทบของระบบงานหลัก (จำนวนผู้ตอบในรอบแรก 31 ราย ในรอบสอง 26 ราย)

ประเด็นในการประเมิน	มัธยฐาน		IQR	
	รอบ 1	รอบ 2	รอบ 1	รอบ 2
ผลได้จากการดำเนินการ (output)				
คุณภาพสินค้าหรือบริการ	4.76	4.80	0.78	0.56
ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ	4.55	4.71	0.98	0.88
ตัวชี้วัดทางการเงิน เช่น ผลตอบแทนจากการลงทุน (return on investment)	4.57	4.38	0.98	1.22
เวลาในการดำเนินงาน	4.52	4.33	1.12	1.23
ค่าใช้จ่ายดำเนินการ	4.35	4.25	1.63	1.55
รายได้	4.35	4.00	1.58	1.41
ปริมาณทรัพยากร เช่น วัสดุคงเหลือ อุปกรณ์	4.00	3.92	1.48	1.00
จำนวนรายการทางธุรกิจ (business transactions)	4.10	3.82	1.85	1.14
เปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพสินค้าหรือ บริการ	3.59	3.80	1.86	1.13
จำนวนบุคลากร	3.63	3.10	1.85	1.27
การใช้ระบบ (system use)				
ความเชื่อถือ ได้ของระบบ (reliability)	4.97	4.95	0.53	0.16
ความถูกต้องของข้อมูล (accuracy)	4.97	4.94	0.53	0.33
ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล (currency)	4.93	4.94	0.53	0.33
ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ (security)	4.76	4.86	0.76	0.45

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ประเด็นในการประเมิน	มัธยฐาน		IQR	
	รอบ 1	รอบ 2	รอบ 1	รอบ 2
เวลาในการตอบสนองของระบบ (response time)	4.44	4.79	1.20	0.63
การเข้าถึงสารสนเทศ (information accessibility)	4.58	4.68	0.98	0.85
ความง่ายในการใช้ระบบ	4.53	4.54	0.97	1.08
ความดีของการใช้งาน	4.05	4.11	1.39	1.18
ผลกระทบ (Impact)				
การให้บริการลูกค้า	4.77	4.89	0.73	0.41
การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร	4.62	4.79	0.96	0.64
ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ	4.56	4.43	1.04	1.23
ความถูกต้องในการทำงานของบุคลากร	4.50	4.38	1.15	1.18
ความสะดวกและความปลอดภัยของผู้ใช้ระบบ	4.48	4.34	1.14	0.52
เวลาในการปฏิบัติงาน	4.20	4.28	1.30	1.13
การติดต่อสื่อสาร	4.33	4.27	1.27	1.11
ภาพพจน์ขององค์กร	4.44	4.26	1.20	1.10
การเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์กร (organization information system architecture) ครบถ้วนสมบูรณ์	4.00	4.21	1.50	0.97
การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์กร	4.32	4.18	1.33	0.99
เวลาในการตัดสินใจ	4.33	4.14	1.27	1.25
การปรับปรุงกระบวนการวางแผน	4.00	4.05	1.43	1.21
การเปลี่ยนแปลงระบบงาน และ/หรือระบบการบริหาร	4.17	4.02	1.34	0.73
การรับทราบปัญหา	4.00	3.95	1.43	0.77
การเรียนรู้ของบุคลากร	3.77	3.91	1.46	1.23
ข้อบกพร่องของบุคลากร	3.81	3.84	1.48	1.40
ความพึงพอใจในงานที่บุคลากรรับผิดชอบ	3.86	3.82	1.42	1.36
กระบวนการพัฒนาระบบ (system development process)				
เวลาจดที่ใช้ในการพัฒนาเทียบกับเวลาที่กำหนดในแผน	4.36	4.30	1.34	1.08
ค่าใช้จ่ายจริงในการพัฒนาเทียบกับงบประมาณที่ตั้งไว้	4.18	4.09	1.47	1.20
การปรับเปลี่ยนแผนในการพัฒนาระบบ	4.08	3.95	1.30	1.24
อัตราสำเร็จที่ใช้ในการพัฒนาระบบที่เทียบกับที่ประมาณไว้	3.64	3.86	1.51	0.92

ตารางที่ 3 ลำดับความสำคัญของการประเมินผลกระทบงานสนับสนุน (จำนวนผู้ตอบในรอบแรก 31 ราย ในรอบสอง 26 ราย)

ประเด็นในการประเมิน	มัธยฐาน		IQR	
	รอบ 1	รอบ 2	รอบ 1	รอบ 2
ผลได้จากการบัน (output)				
ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ	4.46	4.54	1.21	1.09
คุณภาพสินค้าหรือบริการ	4.29	4.12	1.64	1.18
เวลาในการดำเนินงาน	4.00	3.94	1.67	0.64
ตัวชี้วัดทางการเงิน เช่น ผลตอบแทนจากการลงทุน (return on investment)	4.10	3.82	1.74	0.95
ค่าใช้จ่ายดำเนินการ	3.93	3.79	1.84	1.33
ปริมาณทรัพยากร เช่น วัสดุคิบ วัสดุอุปกรณ์ รายได้	3.54	3.67	1.40	1.23
เปลี่ยนแปลงประเภทสินค้าหรือ บริการ	3.47	3.27	2.30	1.34
จำนวนบุคลากร	2.94	3.22	1.76	1.19
จำนวนรายการทางธุรกิจ (business transactions)	3.13	3.16	2.05	1.09
3.43	3.13	2.17	1.14	
การใช้ระบบ (system use)				
ความเชื่อถือได้ของระบบ (reliability)	4.90	4.92	0.64	0.43
ความถูกต้องของข้อมูล (accuracy)	4.79	4.86	0.77	0.45
ความครบถ้วนของข้อมูล (completeness)	4.72	4.79	0.81	0.86
ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล (currency)	4.61	4.79	0.95	0.64
ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ (security)	4.68	4.66	0.88	0.94
ความง่ายในการใช้ระบบ	4.36	4.31	1.22	1.20
การเข้าถึงสารสนเทศ (information accessibility)	4.46	4.20	1.23	1.13
เวลาในการตอบสนองของระบบ (response time)	3.87	4.14	1.37	0.90
ความถูกต้องของการใช้งาน	3.71	3.46	1.57	1.17
ผลกระทบ (impact)				
การให้บริการลูกค้า	4.42	4.28	1.42	1.11
ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ	4.38	4.10	1.46	1.08
การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร	4.18	4.10	1.51	1.06

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประเด็นในการประเมิน	มัธยฐาน		IQR	
	รอบ 1	รอบ 2	รอบ 1	รอบ 2
ความสัมภัยและความป้องกันของผู้ใช้ระบบ	4.27	4.05	1.52	1.00
การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์กร	4.13	4.05	1.38	0.67
ความถูกต้องในการทำงานของบุคลากร	4.52	4.00	1.18	1.30
การติดต่อสื่อสาร	3.74	3.97	1.67	1.04
การเปลี่ยนแปลงระบบงาน และ/หรือระบบการบริหาร	4.08	3.96	1.33	1.15
ภาพพจน์ขององค์กร	4.05	3.95	1.50	1.21
การเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์กร (organization information system architecture) ครบถ้วนสมบูรณ์	3.90	3.95	1.53	0.90
การรับทราบปัญหา	3.78	3.91	1.40	0.89
การปรับปรุงกระบวนการวางแผน	3.86	3.79	1.49	0.84
เวลาในการตัดสินใจ	3.94	3.73	1.63	1.28
เวลาในการปฏิบัติงาน	3.95	3.67	1.47	1.38
การเรียนรู้ของบุคลากร	3.64	3.62	1.51	1.13
ความพึงพอใจในงานที่บุคลากรรับผิดชอบ	3.62	3.56	1.58	1.35
ข้อบกพร่องของบุคลากร	3.70	3.45	1.60	1.40
กระบวนการพัฒนาระบบ (system development process)				
คำใช้ช่างริบในการพัฒนาที่เขียนกับงานประมาณที่ตั้งไว้	4.10	4.05	1.56	0.97
เวลาช่างริบที่ใช้ในการพัฒนาที่เขียนกับเวลาที่กำหนดในแผน	4.05	4.00	1.53	0.93
อัตราคำถังที่ใช้ในการพัฒนาระบบที่เขียนกับที่ประมาณไว้	3.33	3.50	1.49	1.08
การปรับเปลี่ยนแผนในการพัฒนาระบบ	3.64	3.43	1.42	1.20

7.3 เกณฑ์การแปลงผลการวิเคราะห์ และการคัดเลือกประเด็นการประเมิน

ความสำคัญในแต่ละประเด็นในการประเมินมีคะแนนจาก 0 ถึง 5 ให้เกณฑ์การแปลงผลการวิเคราะห์ตามค่ามัธยฐาน (Median) ดังนี้

ค่ามัธยฐาน	ความสำคัญ
4.61 ขึ้นไป	มากที่สุด
4.21 - 4.60	มาก
3.81 – 4.20	ปานกลาง
ต่ำกว่า 3.81	น้อย

ในส่วนของความสอดคล้องของความคิดเห็นนี้ได้แบ่งพิสัยระหว่างความไทยส่วนสำคัญความสอดคล้องดังนี้

พิสัยระหว่างความไทย (IQR)	ความสอดคล้อง
0.0 - 0.99	มาก
1.0 - 1.24	ปานกลาง
1.25 - 1.49	น้อย
1.50 ขึ้นไป	น้อยที่สุด / ไม่สอดคล้อง

การศึกษานี้ได้กำหนดว่าประเด็นการประเมินของแต่ละหัวข้อ ที่ได้รับการคัดเลือกให้นำมาใช้ในการประเมินผลกระทบทางเทคโนโลยีมีค่ามัธยฐานมากกว่า 3.80 ขึ้นไป และมีค่า IQR น้อยกว่า 1.50

7.4 การประเมินผลได้จากการบัน (output)

ในส่วนการประเมินความสำคัญของประเด็นทางค้านผลได้จากการบันงานหลัก ในรอบแรกปรากฏว่ามีเพียงประเด็นกฎหมายสิ่งปลูกสร้างหรือบริการที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนที่ตั้งอยู่ในกรอบปานกลางที่มีความสำคัญมากที่สุด (ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.61 – 5.00) มี 5 ประเด็นที่มีความสำคัญมาก (ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 4.21 – 4.60) มี 2 ประเด็นที่ตั้งอยู่ในกรอบปานกลางที่มีความสำคัญปานกลาง (ค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 3.81 – 4.20) และมี 2 ประเด็นที่มีความสำคัญน้อย (ค่ามัธยฐานต่ำกว่า 3.81) รายละเอียดของประเด็นต่าง ๆ แสดงไว้ในตารางที่ 4 แต่เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของการให้คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า มี 5 ประเด็นที่การให้คะแนนมีความสอดคล้องน้อยที่สุด (มีค่า IQR มากกว่า 1.49 จากตารางที่ 2) ประเด็นเหล่านี้ได้แก่ ค่าใช้จ่ายดำเนินการ รายได้ จำนวนรายการทางธุรกิจ เป้าหมายและเป้าหมายทางเศรษฐกิจ และจำนวนบุคลากร

เมื่อมีการสอบถามรอบที่ 2 (จากตารางที่ 4) พบว่าประเด็นที่มีความสำคัญมากที่สุดมี 2 ประเด็นคือ กฎหมายสิ่งปลูกสร้าง แต่ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ ส่วนประเด็นที่มีความสำคัญมากมี 3 ประเด็นได้แก่ ตัวชี้วัดทางการเงิน เวลาในการดำเนินงาน และค่าใช้จ่ายดำเนินการ สำหรับประเด็นมีความสำคัญปานกลางมี 3 ประเด็นเช่นกันคือ รายได้ ปริมาณทรัพยากร และจำนวนรายการทางธุรกิจ นอกจากนี้ยังมี 2 ประเด็นที่มีความสำคัญน้อย เช่นเป็นประเด็นเดียวที่มีผลการสอบถามรอบแรก แต่เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของคะแนนของทุกประเด็นพบว่า มีเพียงประเด็นเดียวที่มีความสอดคล้องน้อยคือ ค่าใช้จ่ายดำเนินการ (IQR = 1.55 จากตารางที่ 2) ดังนั้นประเด็นนี้จึงไม่องค์น้ำน้ำใจในการประเมินผลได้ของระบบงานหลัก รวมทั้งประเด็นที่ตั้งอยู่ในกรอบปานกลางที่มีความสำคัญน้อย

ตารางที่ 4 การจัดกลุ่มประเด็นการประเมินผลให้จากระบบทามค่ามัชฐานของระบบงานหลัก

ค่ามัชฐาน	ประเด็นในการประเมิน	
	รอบที่ 1	รอบที่ 2
4.61 - 5.00	คุณภาพสินค้าหรือบริการ	คุณภาพสินค้าหรือบริการ ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ
4.21 – 4.60	ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ ตัวชี้วัดทางการเงิน เวลาในการดำเนินการ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ รายได้	ตัวชี้วัดทางการเงิน เวลาในการดำเนินการ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
3.81 – 4.20	จำนวนรายการทางธุรกิจ ปริมาณทรัพยากร	รายได้ ปริมาณทรัพยากร จำนวนรายการทางธุรกิจ
น้อยกว่า 3.81	จำนวนบุคลากร เปลี่ยนแปลงประเภทสินค้าหรือบริการ	เปลี่ยนแปลงประเภทสินค้าหรือบริการ จำนวนบุคลากร

ในส่วนของระบบงานสนับสนุน เมื่อพิจารณาจากข้อมูลในตารางที่ 5 พบว่า การสอบตามรอบที่ 1 และ 2 ไม่มีประเด็นใดเลขที่ศูนย์บนคิดว่ามีความสำคัญมากที่สุด แต่มีประเด็นที่มีความสำคัญมากในรอบแรก คือ ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบและคุณภาพสินค้าหรือบริการ นอกจากนี้ประเด็นที่มีความสำคัญน้อยที่สุด 5 และ 6 ประเด็น สำหรับการสอบตามรอบแรก และรอบที่สอง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในด้านความถอดคล้อง การให้คะแนนความสำคัญจากตารางที่ 3 พบว่าการให้คะแนนรอบแรกมีประเด็นที่มีความถอดคล้องน้อยที่สุด 8 ประเด็น จากทั้งหมด 10 ประเด็น ในขณะที่ในการสอบตามรอบที่สอง ทุกประเด็นมีความถอดคล้องกัน (IQR มีค่าน้อยกว่า 1.50)

ตารางที่ 5 การอัศកอุ่มประเด็นการประเมินผลให้จากระบบตามค่ามัชัยฐานของระบบงานสนับสนุน

ค่ามัชัยฐาน	ประเด็นในการประเมิน	
	รอบที่ 1	รอบที่ 2
4.61 - 5.00		
4.21 – 4.60	ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ คุณภาพสินค้าหรือบริการ	ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ
3.81 – 4.20	ตัวชี้วัดทางการเงิน เวลาในการดำเนินการ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ	คุณภาพสินค้าหรือบริการ เวลาในการดำเนินการ ตัวชี้วัดทางการเงิน
น้อยกว่า 3.81	ปริมาณทรัพยากร รายได้ จำนวนรายการทางธุรกิจ จำนวนบุคลากร เปลี่ยนแปลงประเภทสินค้าหรือบริการ	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ปริมาณทรัพยากร รายได้ เปลี่ยนแปลงประเภทสินค้าหรือบริการ จำนวนบุคลากร จำนวนรายการทางธุรกิจ

จากข้อมูลการวิเคราะห์ตั้งกล่าว อาจกล่าวได้ว่า เราสามารถใช้ประเด็นในการประเมินผลให้จากระบบงานหลักได้เกือบทุกประเด็น ยกเว้น 1) ประเด็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ เพราะความสอดคล้องของการให้คะแนนมีน้อย ถึงแม่ว่าจะจดอยู่ในกลุ่มนี้มีความสำคัญมากก็ตาม 2) ประเด็นการเปลี่ยนแปลงประเภทสินค้าหรือบริการ และจำนวนบุคลากร เนื่องจากมีคะแนนความสำคัญน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่ถ้าเป็นการประเมินผลให้จากระบบงานสนับสนุน ประเด็นการประเมินที่สามารถนำมาใช้ประเมินได้มีน้อยกว่าระบบงานหลัก ประเด็นที่สามารถนำไปใช้ได้มี 4 ประเด็นคือ 1) ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ 2) คุณภาพสินค้าหรือบริการ 3) เวลาในการดำเนินการ และ 4) ตัวชี้วัดทางการเงิน

7.5 การประเมินการใช้ระบบ (system use)

เมื่อมีการแบ่งกลุ่มประเด็นในการประเมินตามช่วงของค่ามัชัยฐานของระบบงานหลัก ดังตารางที่ 6 พบว่าในการสอบด้านรอบแรก จำนวนประเด็นการประเมินที่จัดว่ามีความสำคัญมากที่สุด มี 5 ประเด็น ประเด็นที่มีความสำคัญมากนิ 3 ประเด็น และประเด็นมีความสำคัญปานกลาง มี 1 ประเด็น

แต่มีเมื่อการสอบด้านรอบที่ 2 จำนวนประเด็นในการประเมินที่มีความสำคัญมากที่สุด มีจำนวนเพิ่มขึ้นจากการสอบด้านรอบที่ 1 คือ เพิ่มจาก 5 ประเด็น เป็น 7 ประเด็น และมีเพียง 1 ประเด็นที่มีความสำคัญมาก ตัวนักสูนที่มีความสำคัญปานกลางนิ 1 ประเด็น เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาค่า IQR ปรากฏว่าทุกประเด็นมีค่าน้อยกว่า 1.50 ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการสอบด้านรอบที่ 1 หรือ รอบที่ 2 (จากตารางที่ 2) แสดงว่าการให้คะแนนความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสอดคล้องกัน

ดังนี้เมื่อวิเคราะห์ความเกณฑ์การคัดเลือกประเด็นในการประเมิน เราสามารถใช้ทุกประเด็นในการประเมินกับระบบงานหลัก โดยที่ประเด็นความเชื่อถือได้ของระบบเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือ ความถูกต้องของข้อมูลและความเป็นปัจจุบันของข้อมูล ประเด็นที่มีความสำคัญคือที่สุดคือความถูกต้องของการใช้งาน

ตารางที่ 6 การจัดกลุ่มประเด็นการประเมินการใช้ระบบตามค่ามัชฐานของระบบงานหลัก

ค่ามัชฐาน	ประเด็นในการประเมิน	
	รอบที่ 1	รอบที่ 2
4.61 - 5.00	ความเชื่อถือได้ของระบบ ความถูกต้องของข้อมูล ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล ความครบถ้วนของข้อมูล ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ	ความเชื่อถือได้ของระบบ ความถูกต้องของข้อมูล ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล ความครบถ้วนของข้อมูล ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ เวลาในการตอบสนองของระบบ การเข้าถึงสารสนเทศ
4.21 – 4.60	การเข้าถึงสารสนเทศ ความง่ายในการใช้ระบบ เวลาในการตอบสนองของระบบ	ความง่ายในการใช้ระบบ
3.81 – 4.20	ความถูกต้องของการใช้งาน	ความถูกต้องของการใช้งาน

สำหรับระบบงานสนับสนุน จากตารางที่ 7 พบว่าประเด็นในการประเมินที่ตอกย้ำในกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง รอบที่ 1 และ 2 มีความใกล้เคียงกันค่อนข้างมาก ยกเว้นประเด็นเรื่องการเข้าถึงสารสนเทศที่มีการเปลี่ยนแปลง จากกลุ่มที่มีความสำคัญมาก สำหรับรอบแรก เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญปานกลาง สำหรับรอบที่ 2 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความเกณฑ์การคัดเลือกประเด็นการพิจารณาแล้ว ประเด็นการเข้าถึงสารสนเทศยังคงถูกคัดเลือกให้นำมาใช้พิจารณาความสำคัญของระบบสารสนเทศค้านการใช้ระบบ จะมีเพียงประเด็นเรื่องความถูกต้องของการใช้งานเท่านั้นที่ไม่ได้รับการคัดเลือก เนื่องจากค่ามัชฐานน้อยกว่า 3.81 เมื่อพิจารณาในแง่ของความสอดคล้องของการให้คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าคะแนนมีความสอดคล้องกันทุกประเด็นการประเมิน (ค่า IQR น้อยกว่า 1.50 จากตารางที่ 3)

ตารางที่ 7 การซักกอกลุ่มประเมินการประเมินการใช้ระบบตามค่ามัชชูานของระบบงานสนับสนุน

ค่ามัชชูาน	ประเมินในการประเมิน	
	รอบที่ 1	รอบที่ 2
4.61 - 5.00	ความเชื่อถือได้ของระบบ ความถูกต้องของข้อมูล ความครบถ้วนของข้อมูล ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล	ความเชื่อถือได้ของระบบ ความถูกต้องของข้อมูล ความครบถ้วนของข้อมูล ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ
4.21 - 4.60	การเข้าถึงสารสนเทศ ความง่ายในการใช้ระบบ	ความง่ายในการใช้ระบบ
3.81 - 4.20	เวลาในการตอบสนองของระบบ	การเข้าถึงสารสนเทศ เวลาในการตอบสนองของระบบ
น้อยกว่า 3.81	ความถูกต้องการใช้งาน	ความถูกต้องการใช้งาน

จากการวิเคราะห์ข้างต้นทำให้เราสามารถสรุปได้ว่าประเมินในการประเมินเกือบทั้งหมด สามารถด้นมาใช้ในการประเมินระบบสารสนเทศด้านการใช้ระบบ ไม่ว่าจะเป็นระบบงานหลักหรือระบบงานสนับสนุน ยกเว้นประเมินเรื่องความถูกต้องการใช้งานเท่านั้นที่ไม่ได้รับการตัดเตือนให้ใช้กับระบบงานสนับสนุน ส่วนสำคัญที่ความสำคัญของประเมินการประเมินมีความแตกต่างกันบ้าง เช่น ประเด็นการเข้าถึงสารสนเทศ และเวลาในการสนองตอบของระบบนั้น ผู้ตอบให้ความสำคัญมาก ด้านระบบงานที่กำลังประเมินเป็นระบบงานหลัก แต่ทั้ง 2 ประเด็นนี้มีความสำคัญปานกลาง ด้านเป็นระบบงานสนับสนุน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบงานหลักเป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักขององค์กร

7.6 การประเมินผลกระทบ (impact)

จากข้อมูลในตารางที่ 8 ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบของระบบงานหลัก พบว่าการสอบถามรอบแรกมีประเด็นที่มีความสำคัญน้อย 1 ประเด็นคือ การเรียนรู้ของบุคลากร ในขณะที่การสอบถามรอบที่สองไม่มีประเด็นใดที่มีคะแนนที่จัดอยู่ในกลุ่มที่มีความสำคัญน้อย ส่วนกลุ่มประเด็นที่มีความสำคัญมากที่สุดของทั้งสองรอบคือ การให้บริการลูกค้า และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร

ตารางที่ 8 การจัดกลุ่มประเด็นการประเมินผลกระทบจากการระบบตามค่ามัชฐานของระบบงานหลัก

ค่ามัชฐาน	ประเด็นในการประเมิน	
	รอบที่ 1	รอบที่ 2
4.61 – 5.00	การให้บริการลูกค้า การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์การ	การให้บริการลูกค้า การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์การ
4.21 – 4.60	ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ ความถูกต้องในการทำงานของบุคลากร ความสะดวกและปลอดภัยของผู้ใช้ระบบ ภาพพจน์ขององค์การ การติดต่อสื่อสาร เวลาในการตัดสินใจ การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์การ	ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ ความถูกต้องในการทำงานของบุคลากร ความสะดวกและปลอดภัยของผู้ใช้ระบบ เวลาในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร ภาพพจน์ขององค์การ การเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์การครบถ้วนตามมาตรฐาน
3.81 – 4.20	เวลาในการปฏิบัติงาน การเปลี่ยนแปลงระบบงาน และ/หรือ ระบบการบริหาร การเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์การครบถ้วนสมบูรณ์ การปรับปรุงกระบวนการวางแผน การรับทราบปัญหา ความพึงพอใจในงานที่บุคลากรรับผิดชอบ ขวัญกำลังใจของบุคลากร	การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์การ เวลาในการตัดสินใจ การปรับปรุงกระบวนการวางแผน การเปลี่ยนแปลงระบบงาน และ/หรือ ระบบการบริหาร การรับทราบปัญหา การเรียนรู้ของบุคลากร ขวัญกำลังใจของบุคลากร ความพึงพอใจในงานที่บุคลากรรับผิดชอบ
น้อยกว่า 3.81	การเรียนรู้ของบุคลากร	

นอกจากนี้ก្នុងประเด็นที่มีความสำคัญมาก ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญของประเด็นการประเมินแตกต่างกันเดือดกันอย่างหนักว่างการสอบถามรายละเอียดรอบที่สอง กต่อว่าคือ มีประเด็นที่เหมือนกัน 5 ประเด็น โดยมีประเด็นที่ไม่เหมือนกัน 2 ประเด็นคือ ในรอบที่ 1 มีประเด็น เวลาในการตัดสินใจ และการมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์การ ในขณะที่รอบที่สองไม่มีประเด็นเหล่านี้แต่มีประเด็น เวลาในการปฏิบัติงาน และการเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์การครบถ้วนสมบูรณ์ สำหรับก្នុមประเด็นที่มีความสำคัญปานกลาง พนว่าการสอบถามรายละเอียด มี 7 ประเด็น และ 8 ประเด็น สำหรับการสอบถามรอบที่

สอง ส่วนก่อตุ้มประเด็นที่มีความสำคัญน้อยยิ่งนั้น มีเฉพาะการสอนตามรอนแรกเท่านั้นและมีเพียงประเด็นเดียวคือ การเรียนรู้ของบุคลากร

ในด้านความสอดคล้องของการให้คะแนนนั้น (จากตารางที่ 2) ผู้สอนแบบสอนตามให้คะแนนที่มีความสอดคล้องน้อยเพียงประเด็นเดียวสำหรับการสอนตามในรอนแรก ประเด็นดังกล่าวคือการเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์การครบถ้วน แต่ในรอบที่สองการให้คะแนนของผู้สอนมีความสอดคล้องกันทุกประเด็น

ดังนั้นเราจึงสรุปได้ว่าความสามารถในการประเมินทุกประเด็นนำมาใช้ประเมินความสำเร็จด้านผลกระทบของระบบงานหลัก เมื่อจากทุกประเด็นมีค่ามัธยฐานมากกว่า 3.80 และ กำลัง IQR น้อยกว่า 1.50

ส่วนระบบงานสนับสนุนนั้น ผู้สอนแบบสอนตามคิดว่าไม่มีประเด็นใดเลยที่จัดอยู่ในก่อตุ้นที่มีความสำคัญมากที่สุด ทั้งการสอนตามรอบที่ 1 และ 2 ก่อตุ้มประเด็นการประเมินที่มีความสำคัญมากนี้ 4 ประเด็น สำหรับการสอนตามรอนแรก และลดลงเหลือเพียง 1 ประเด็นในการสอนตามรอบที่ 2 ส่วนก่อตุ้มประเด็นการประเมินที่มีความสำคัญปานกลาง ในรอบแรกมี 8 ประเด็น แต่ในรอบที่ 2 เพิ่มเป็น 10 ประเด็น ก่อตุ้มสุคทัยคือ ก่อตุ้นที่มีความสำคัญน้อยมีประเด็นการประเมินที่จัดอยู่ในก่อตุ้นนี้ 5 ประเด็น และ 6 ประเด็น ใน การสอนตามรอบที่ 1 และ 2 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในด้านความสอดคล้องของการให้คะแนน พนับว่าผู้สอนแบบสอนตามจะให้คะแนนสอดคล้องกันทุกประเด็น รายละเอียดของข้อมูลปรากฏในตารางที่ 9

เพราะฉะนั้นระบบงานสนับสนุนจึงไม่ควรนำไปประเมินต่อไปนี้มาใช้ประเมินความสำเร็จของระบบสารสนเทศด้านผลกระทบ ประเด็นเหล่านี้คือ 1) การปรับปรุงกระบวนการวางแผน 2) เวลาในการตัดสินใจ 3) เวลาในการปฏิบัติงาน 4) การเรียนรู้ของบุคลากร 5) ความพึงพอใจในงานที่บุคลากรรับผิดชอบ และ 6) ข้อบัญญัติที่ขาดหายไป

ตารางที่ 9 การจัดกลุ่มประเด็นการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนระบบงานสนับสนุน

ค่ามูลฐาน	ประเด็นในการประเมิน	
	รอบที่ 1	รอบที่ 2
4.61 - 5.00		
4.21 – 4.60	ความต้องการในการทำงานของบุคลากร การให้บริการลูกค้า ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ ความสะดวกและปลอดภัยของผู้ใช้ระบบ	การให้บริการลูกค้า
3.81 – 4.20	การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์การ การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของ องค์การ การเปลี่ยนแปลงระบบงาน และ/หรือ ระบบ การบริหาร ภาพพจน์ขององค์การ เวลาในการปฏิบัติงาน เวลาในการตัดสินใจ การเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์การ ครบถ้วนสมบูรณ์ การปรับปรุงกระบวนการวางแผน	ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ การเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันขององค์การ ความสะดวกและปลอดภัยของ ผู้ใช้ระบบ การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุ ประสงค์ขององค์การ ความต้องการในการทำงานของ บุคลากร การติดต่อสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงระบบงาน และ/หรือ ระบบการบริหาร ภาพพจน์ขององค์การ การเสริมให้ระบบสารสนเทศของ องค์การครบถ้วนสมบูรณ์ การรับทราบปัญหา
น้อยกว่า 3.81	การรับทราบปัญหา การติดต่อสื่อสาร ข้อมูลกำลังใจของบุคลากร การเรียนรู้ของบุคลากร ความพึงพอใจในงานที่บุคลากรรับผิดชอบ	การปรับปรุงกระบวนการวางแผน เวลาในการตัดสินใจ เวลาในการปฏิบัติงาน การเรียนรู้ของบุคลากร ความพึงพอใจในงานที่บุคลากร รับผิดชอบ ข้อมูลกำลังใจของบุคลากร

7.7 การประเมินกระบวนการพัฒนา (system development process)

จากผลการสอนด้านประเมินการประเมินด้านกระบวนการพัฒนาที่แสดงในตารางที่ 10 พบว่า ประเด็นการประเมินที่สำคัญในกลุ่มด้านๆ มีความใกล้เคียงกันก่อนเข้ามาไม่ว่าจะเป็นการสอนตาม

รอบที่ 1 หรือ รอบที่ 2 ก่อว่าคือ ไม่มีประเด็นการประเมินใดเดียวกันอยู่ในกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุด กลุ่มนี้มีความสำคัญมากนิ 1 ประเด็นที่เหมือนกัน ส่วนกลุ่มที่มีความสำคัญปานกลางมีเพียงประเด็นอัตรากำลังที่ใช้ในการพัฒนาระบบที่เป็นรากฐานไว้ที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ที่มีความสำคัญน้อยลงในรอบที่ 1 แต่ในรอบที่ 2 ประเด็นนี้ได้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความสำคัญปานกลาง เมื่อวิเคราะห์ทางด้านความสอดคล้องของการให้คะแนนของผู้ติดตามสอนตามในรอบที่ 2 ปรากฏว่าทุกประเด็นมีความสอดคล้อง ดังนั้นในการประเมิน ความสำเร็จด้านกระบวนการพัฒนาของระบบงานหลักสามารถใช้ทุกประเด็นในการประเมิน

ตารางที่ 10 การจัดกลุ่มประเด็นการประเมินกระบวนการพัฒนาระบบตามท่านชี้ฐานของระบบงานหลัก

ค่านัยฐาน	ประเด็นในการประเมิน	
	รอบที่ 1	รอบที่ 2
4.61 - 5.00		
4.21 – 4.60	เวลาจริงที่ใช้ในการพัฒนาเทียบกับเวลาที่กำหนดในแผน	เวลาจริงที่ใช้ในการพัฒนาเทียบกับเวลาที่กำหนดในแผน
3.81 – 4.20	ค่าใช้จ่ายจริงในการพัฒนาเทียบกับงบประมาณที่ตั้งไว้ การปรับเปลี่ยนแผนในการพัฒนาระบบ	ค่าใช้จ่ายจริงในการพัฒนาเทียบกับงบประมาณที่ตั้งไว้ การปรับเปลี่ยนแผนในการพัฒนาระบบ อัตรากำลังที่ใช้ในการพัฒนาระบบ เทียบกับที่ประมาณไว้
น้อยกว่า 3.81	อัตรากำลังที่ใช้ในการพัฒนาระบบที่เทียบกับที่ประมาณไว้	

ตารางที่ 11 การจัดกลุ่มประเด็นการประเมินกระบวนการพัฒนาระบบทามค่ามัธยฐานของระบบงานสนับสนุน

ค่ามัธยฐาน	ประเด็นในการประเมิน	
	รอบที่ 1	รอบที่ 2
4.61 - 5.00		
4.21 – 4.60		
3.81 – 4.20	ค่าใช้จ่ายจริงในการพัฒนาเทียบกับงบประมาณที่ตั้งไว้ เวลาจริงที่ใช้ในการพัฒนาเทียบกับเวลาที่กำหนดในแผน	ค่าใช้จ่ายจริงในการพัฒนาเทียบกับงบประมาณที่ตั้งไว้ เวลาจริงที่ใช้ในการพัฒนาเทียบกับเวลาที่กำหนดในแผน
น้อยกว่า 3.81	อัตรากำลังที่ใช้ในการพัฒนาระบบ เทียบกับที่ประมาณไว้ การปรับเปลี่ยนแผนในการพัฒนาระบบ	อัตรากำลังที่ใช้ในการพัฒนาระบบ เทียบกับที่ประมาณไว้ การปรับเปลี่ยนแผนในการพัฒนาระบบ

ส่วนระบบงานสนับสนุนนี้ พบว่าไม่มีความแตกต่างจากการสอนตามรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ดังแสดงในตารางที่ 11 ในตารางดังกล่าวยังชี้ให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าประเด็นการประเมินที่สอนตามนี้มีความสำคัญปานกลาง และน้อยเพ่านั้น แต่เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของการให้คะแนนจากตารางที่ 3 พบว่าทุกประเด็นผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ ค่า IQR ต่ำกว่า 1.50

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว เราอาจกล่าวได้ว่ามีเพียง 2 ประเด็นเท่านั้นที่สามารถนำมาใช้สำหรับการประเมินกระบวนการพัฒนาระบบงานสนับสนุนทั้ง 2 ประเด็นคือ 1) ค่าใช้จ่ายจริงในการพัฒนาเทียบกับงบประมาณที่ตั้งไว้ 2) เวลาจริงที่ใช้ในการพัฒนาเทียบกับเวลาที่กำหนดในแผน

สรุปประเด็นการประเมินที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินด้านต่างๆ ของระบบงานหลัก และระบบงานสนับสนุนแสดงในตารางที่ 12 และ 13 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 สรุปประเด็นการประเมินทั้งหมดที่สามารถใช้ได้กับระบบงานหลัก

ค้าน	ประเด็นการประเมิน
ผลได้จากการบัน	ฤทธิภาพสินค้าหรือบริการ ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ ตัวชี้วัดทางการเงิน เวลาในการดำเนินการ รายได้ ปริมาณทรัพยากร จำนวนรายการทางธุรกิจ
การใช้ระบบ	ความเชื่อถือได้ของระบบ ความถูกต้องของข้อมูล ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล ความครบถ้วนของข้อมูล ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ เวลาในการตอบสนองของระบบ การเข้าถึงสารสนเทศ ความง่ายในการใช้ระบบ ความต้องการใช้งาน
ผลกระบวนการ	การให้บริการลูกค้า การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์การ ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ ความถูกต้องในการทำงานของบุคลากร ความสะดวกและปลอดภัยของผู้ใช้ระบบ เวลาในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร สภาพจนขององค์การ การเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์การครบถ้วนสมบูรณ์ การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์การ เวลาในการตัดสินใจ การปรับปรุงกระบวนการวางแผน การเปลี่ยนแปลงระบบงาน และ/หรือ ระบบการบริหาร การรับทราบปัญหา การเรียนรู้ของบุคลากร ขั้นตอนการทำงานที่บุคลากรรับผิดชอบ ความพึงพอใจในงานที่บุคลากรรับผิดชอบ
กระบวนการพัฒนา	เวลาจริงที่ใช้ในการพัฒนาที่ยืนกับเวลาที่กำหนดในแผน ค่าใช้จ่ายจริงในการพัฒนาที่ยืนกับงบประมาณที่ตั้งไว้ การปรับเปลี่ยนแผนในการพัฒนาระบบ อัตรากำลังที่ใช้ในการพัฒนาระบบที่ยืนกับที่ประมาณไว้

ตารางที่ 13 กลุ่มประเด็นการประเมินทั้งหมดที่สามารถใช้ได้กับระบบงานสนับสนุน

ด้าน	ประเด็นการประเมิน
ผลได้จากการระบบ	ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ คุณภาพสินค้าหรือบริการ เวลาในการดำเนินการ ตัวชี้วัดทางการเงิน
การใช้ระบบ	ความเชื่อถือได้ของระบบ ความถูกต้องของข้อมูล ความครบถ้วนของข้อมูล ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ ความง่ายในการใช้ระบบ การเข้าถึงสารสนเทศ เวลาในการตอบสนองของระบบ
ผลกระบวนการ	การให้บริการถูกต้อง ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์การ ความสะดวกและปลอดภัยของผู้ใช้ระบบ การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์การ ความถูกต้องในการทำงานของบุคลากร การติดต่อสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงระบบงาน และ/หรือ ระบบการบริหาร ภาพพจน์ขององค์การ การเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์การครบถ้วนสมบูรณ์ การรับทราบปัญหา
กระบวนการพัฒนา	ค่าใช้จ่ายจริงในการพัฒนาที่ยึดกับงบประมาณที่ตั้งไว้ เวลาจริงที่ใช้ในการพัฒนาที่ยึดกับเวลาที่กำหนดในแผน

7.8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสำคัญของประเด็นในการประเมินระหว่างกันนี้คือ

ในการศึกษามีการแบ่งสู่ที่ให้ข้อมูลและความคิดเห็นออกเป็น 3 กลุ่มคือ สู่ตอบที่เป็นผู้บริหารในหน่วยงานของรัฐ/ รัฐวิสาหกิจ สู่ตอบที่เป็นผู้บริหารในองค์การเอกชน และนักวิชาการทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อทำการทดสอบตามคิรุณเพื่อเปรียบเทียบค่ามัธยฐานของคะแนนความสำคัญในแต่ละประเด็นที่ใช้ในการประเมินผลที่แต่ละกันนี้คือ ให้คะแนนมาในรอบที่ 1 และ 2 โดยพิจารณาแยกตามประเภทของระบบงานหลักและงานสนับสนุน พบว่า ในบรรดาประเด็นในการประเมิน 40 ประเด็น ข้อมูลที่ได้รอบที่ 1 มี 9 ประเด็นที่ค่ามัธยฐานของคะแนนความสำคัญแตกต่างกันระหว่างกันนี้คือ 3 กลุ่ม โดยประเด็นที่มีค่ามัธยฐานแตกต่างกันระหว่างกันนี้คือ ประเด็นที่เกี่ยวกับทุกประเด็นอยู่ในด้านของผลกระทบ อย่างไรก็ตามการเก็บข้อมูลในรอบที่ 2 พบว่ามีเพียง 3 ประเด็นเท่านั้นที่มีค่ามัธยฐานของคะแนนความสำคัญแตกต่างกันระหว่างสู่ตอบ 3 กลุ่มนี้ โดยประเด็นของความระดับและความปัจจัยของผู้ใช้ระบบมีค่ามัธยฐานของคะแนนความสำคัญแตกต่างกันทั้ง 2 รอบ ดังแสดงในตารางที่ 14

7.9 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงคะแนนความสำคัญของหัวข้อในสู่ตอบที่ให้ข้อมูลทั้ง 2 รอบ

สู่ตอบที่ให้ข้อมูลครบถ้วนในการเก็บข้อมูลทั้ง 2 รอบมีทั้งสิ้น 12 คน โดยเป็นผู้บริหารในหน่วยงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ 9 คน และเป็นผู้บริหารในบริษัทเอกชน 3 คน เมื่อทำการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความสำคัญของประเด็นในการประเมินในการเก็บข้อมูลรอบที่ 1 และ 2 ในสู่ตอบคนเดียวกันพบว่ามีเพียง 3 ประเด็นเท่านั้นที่สู่ตอบมีการเปลี่ยนแปลงการให้คะแนนความสำคัญ โดยสู่ตอบให้คะแนนในรอบที่ 2 ต่างกว่าคะแนนที่ให้ในรอบที่ 1 ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 14 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาในการประเมินทักษะทางวิชาชีพด้าน 3 ด้าน

ประเด็นในการประเมินทักษะทางวิชาชีพ	ประเด็นทางวิชาชีพ	รอบที่ 1		รอบที่ 2			
		ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (12 คน)	บริษัทเอกชน ชุมชน (14 คน)	นักวิชาการ (5 คน)	รัฐวิสาหกิจ (17 คน)	นักวิชาการ (6 คน)	นักวิชาการ (3 คน)
ผลลัพธ์กระบวนการ	ระบบงานสนับสนุน	-	-	-	3.50	4.10	4.00
การใช้ระบบ	ระบบงานสนับสนุน	4.83	5.00	4.50	-	-	-
ผลการงาน	ระบบงานดัก	4.00	4.64	4.00	-	-	-
	ระบบงานดัก	4.64	4.71	3.50	-	-	-
	ระบบงานดัก	4.33	3.33	4.20	-	-	-
	ระบบงานดัก	4.33	3.42	4.20	-	-	-
	ระบบงานสนับสนุน	4.25	4.18	3.00	-	-	-
	ระบบงานดัก	4.64	4.62	3.60	4.00	4.75	5.00
	ระบบงานสนับสนุน	-	-	4.00	-	4.00	5.00
	ระบบงานดัก	4.50	4.86	4.00	-	-	-
	ระบบงานสนับสนุน	3.67	4.62	3.75	-	-	-

หมายเหตุ บรรยายให้โดยคำนับชูน้ำดื่มวิธีการทดสอบ Kruskal-Wallis โดยใช้ระดับนัยสำคัญในการทดสอบตามที่งานทำกัน 0.05

ตารางที่ 15 การเปลี่ยนแปลงความสำคัญของประเด็นในการประเมินในผู้ตอบที่ให้ข้อมูล ทั้ง 2 รอบ

ประเด็นที่มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนน	ค่ามัธยฐานของค่าผลต่างของคะแนน (คะแนนรอบที่ 2 – คะแนนรอบที่ 1)
ผลการทำงาน	
ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ (ระบบงานหลัก)	-0.33
เวลาในการตัดสินใจ (ระบบงานหลัก)	-0.42
การเปลี่ยนแปลงระบบงาน/ระบบบริหาร (ระบบงานสนับสนุน)	-0.50

หมายเหตุ เปรียบเทียบค่ามัธยฐานด้วยวิธี Wilcoxon's Signed Ranks Test โดยใช้ระดับนัยสำคัญในการทดสอบสมมติฐานเท่ากับ 0.05

7.10 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสำคัญของประเด็นในการประเมินระหว่างประเภทของระบบสารสนเทศ

หากน้าค่าตอบของผู้ตอบในรอบที่ 2 ที่เห็นว่าการประเมินผลการเขียนกับประเภทของระบบสารสนเทศโดยแบ่งเป็นระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุนซึ่งมีจำนวน 31 ราย มาวิเคราะห์คะแนนความสำคัญที่ผู้ตอบแต่ละรายให้แก่ประเด็นเดียวกันเปรียบเทียบระหว่างประเภทของระบบสารสนเทศ พบว่า มีผู้ตอบ 26 ราย ที่ให้คะแนนประเด็นในการประเมินในระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุนครบถ้วน ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสำคัญของประเด็นเดียวกันที่ผู้ตอบแต่ละรายให้คะแนนสำหรับระบบงานหลัก และระบบงานสนับสนุน พบว่า มี 29 ประเด็นจากทั้งหมด 40 ประเด็น ที่ผู้ตอบให้คะแนนความสำคัญแตกต่างกันระหว่างประเภทของระบบสารสนเทศ ดังแสดงในตารางที่ 16 ซึ่งจะเห็นว่า ผู้ตอบให้คะแนนความสำคัญของประเด็นในการประเมินในระบบงานหลักสูงกว่าระบบงานสนับสนุน

ตารางที่ 16 ค่ามัชฐานของคะแนนความสำคัญของการประเมินที่แยกต่างกันระหว่างระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุน

ประเด็นในการประเมิน	ประเภทของระบบ	
	ระบบงานหลัก	ระบบงานสนับสนุน
ผลได้จากการระบบ (ประเด็นที่มีค่ามัชฐานแยกต่างกันมี 6 ประเด็นจากทั้งหมด 10 ประเด็น)		
ตัวชี้วัดทางการเงิน	4.38	3.82
รายได้	4.00	3.27
จำนวนรายการทางธุรกริ	3.82	3.13
เวลาในการดำเนินงาน	4.33	3.94
คุณภาพสินค้า/บริการ	4.80	4.12
เปลี่ยนแปลงประเภทลูกค้าบริการ	3.80	3.22
กระบวนการพัฒนาระบบ (ประเด็นที่มีค่ามัชฐานแยกต่างกันมี 3 ประเด็นจากทั้งหมด 4 ประเด็น)		
เวลาจริงที่ใช้ในการพัฒนาเทียบกับเวลาที่กำหนดในแผน	4.30	4.00
การปรับเปลี่ยนแผนในการพัฒนาระบบ	3.95	3.43
อัตรากำลังที่ใช้ในการพัฒนาระบบที่เทียบกับที่ประมาณไว้	3.86	3.50
การใช้ระบบ (ประเด็นที่มีค่ามัชฐานแยกต่างกันมี 6 ประเด็นจากทั้งหมด 9 ประเด็น)		
ความเป็นป้อมบันของข้อมูล	4.94	4.79
ความครบถ้วนของข้อมูล	4.89	4.79
เวลาในการตอบสนองของระบบ	4.79	4.14
ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ	4.86	4.66
การเข้าถึงสารสนเทศ	4.68	4.20
ความถูกต้องของการใช้งาน	4.11	3.46

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ประเด็นในการประเมิน	ประเกณฑ์ของระบบ	
	ระบบงานหลัก	ระบบงานสนับสนุน
ผลกรายหัวข้อ		
(ประเด็นที่มีค่ามัชฌิมแทรกต่างกันมี 14 ประเด็นจากทั้งหมด 17 ประเด็น)		
การติดต่อสื่อสาร	4.27	3.97
ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ	4.43	4.10
เวลาในการตัดสินใจ	4.14	3.73
เวลาในการปฏิบัติงาน	4.28	3.67
การเรียนรู้ของบุคลากร	3.91	3.62
ความถูกต้องในการทำงานของบุคลากร	4.38	4.00
ข้อมูลการดำเนินงานของบุคลากร	3.84	3.45
การปรับปัจจุบันกระบวนการวางแผน	4.05	3.79
ความสะท้อนและความป้องกันของผู้ใช้ระบบ	4.34	4.05
การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์การ	4.79	4.10
การให้บริการลูกค้า	4.89	4.28
การเตรียมให้ระบบสารสนเทศขององค์การครบถ้วนสมบูรณ์	4.21	3.95
การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์การ	4.18	4.05
ภาพพจน์ขององค์การ	4.26	3.95

หมายเหตุ เปรียบเทียบค่ามัชฌิมด้วยวิธี Wilcoxon's Signed Ranks Test โดยใช้ระดับนัยสำคัญ
ในการทดสอบสมมติฐานเท่ากับ 0.05

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบในหัวข้อ 7.8-7.10 ข้างต้น สรุปได้ว่า ประเด็นในการประเมิน 40 ประเด็นที่งานวิจัยนี้เสนอในการประเมินผลกระทบสารสนเทศเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างท่ามัชฌิมของคะแนนความสำคัญทั้งในการประเมินระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุน ในกลุ่มนักศึกษา 3 กลุ่มคือ กลุ่มนักบริหารหน่วยงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ สูงบริหารองค์การเอกชน และนักวิชาการ พบว่า มีถึง 37 ประเด็นซึ่งผู้ตอบในทั้ง 3 กลุ่มให้คะแนนความสำคัญไม่แตกต่างกัน สำหรับ 2 ประเด็นที่ผู้ตอบให้คะแนนความสำคัญแตกต่างกันคือ ตัวชี้วัดทางการเงินสำหรับการประเมินระบบงานสนับสนุน ความสะท้อนและความป้องกันของผู้ใช้ระบบสำหรับการประเมินระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าประเด็นในการประเมินเกือบทุกประเด็นมีความสำคัญเท่า ๆ กันในความติดเทื้อนของผู้ตอบทั้ง 3 กลุ่ม

เมื่อทำการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความสำคัญในผู้ตอบคนเดียวกันที่ให้คำตอบในการสอบถาม 2 รอบ สรุปได้ว่า โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ตอบยังคงให้ความสำคัญกับประเด็นต่าง ๆ เท่ากันในการสอบถามทั้ง 2 รอบ โดยมีเพียง 3 ประเด็นเท่านั้น คือ ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจและเวลาในการตัดสินใจ

สำหรับประเมินระบบงานหลัก และการเปลี่ยนแปลงระบบงาน/ระบบบริหารสำหรับการประเมินระบบงานสนับสนุน ที่ผู้ตอบมีการเปลี่ยนแปลงการให้คะแนน โดยให้คะแนนต่อลงในการตอบรอบที่ 2

สำหรับผู้ตอบที่ตอบว่า การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของระบบสารสนเทศอยู่ในระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสำคัญที่ผู้ตอบให้แก่ประเด็นในการประเมินเดิมกันเมื่อใช้ระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุน พบว่า มี 29 ประเด็นที่ค่ามัธยฐานของคะแนนความสำคัญแตกต่างกันโดยค่ามัธยฐานของคะแนนความสำคัญของประเด็นในการประเมินเมื่อใช้ในการประเมินระบบงานหลักมีค่าสูงกว่าค่ามัธยฐานของคะแนนความสำคัญของประเด็นนั้น ๆ เมื่อใช้ในการประเมินระบบงานสนับสนุน

8. การทดสอบผลการศึกษา

จากผลการศึกษาในข้อ 7 ที่ได้สรุปประเด็นในการประเมินทั้ง 4 ด้านของระบบงานหลักและระบบงานสนับสนุนในตารางที่ 12 และ 13 ตามลำดับ คณฑ์ศึกษาต้องการทดสอบประเด็นต่าง ๆ ที่จะใช้ในการประเมินซึ่งได้สร้างตัวชี้วัดและสอบถามความเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดเหล่านี้ในการสอบถามผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 แล้ว ว่าตัวชี้วัดเหล่านี้สามารถใช้วัดความสำเร็จของระบบสารสนเทศได้จริงหรือไม่ และศึกษาความเป็นไปได้ของการหาข้อมูลของตัวชี้วัด ในการทดสอบ คณฑ์ศึกษาได้สร้างแบบสัมภาษณ์และ/หรือแบบสอบถามตามขึ้น 2 ชุด ชุดแรกเป็นการสอบถามค่าของตัวชี้วัดต่าง ๆ โดยให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การเป็นผู้เลือกว่าระบบที่จะประเมินควรจะประเมินด้วยประเด็นในการประเมินอะไรบ้างซึ่งไม่จำเป็นต้องครบถ้วนประเด็น ในชุดที่สองเป็นการสอบถามความคิดเห็นในประเด็นการประเมินที่วัดจากการคิดเห็นและสอบถามตามเกี่ยวกับความสำเร็จของระบบ โดยชุดที่สองจะสอบถาม 3 กลุ่ม คือผู้บริหาร ผู้ใช้ระบบ และผู้พัฒนาระบบ โดยกลุ่มที่ 2 และ 3 แต่ละกลุ่มสอบถามจำนวนประมาณ 10 คน ตารางที่ 17 และ 18 แสดงตัวชี้วัดของแต่ละประเด็นการประเมิน

องค์กรตัวอย่าง ที่ทำการศึกษาทดสอบประเด็นการประเมินนี้ เป็นองค์กรใดที่นักศึกษาที่ช่วยงานจะไปทางข้อมูลมาได้ โดยองค์กรหนึ่ง ๆ จะสอบถามงาน 2 ระบบ ก่อระบบงานหลัก 1 ระบบ และระบบงานสนับสนุน 1 ระบบ ทั้งนี้ให้เลือกรอบสารสนเทศที่ใช้งานมาแล้วประมาณ 6 เดือน ถึง 1 ปี

การศึกษาซึ่งไม่สืบทอด จึงซึ่งไม่สามารถสรุปผลการศึกษาในขั้นนี้ได้ แต่ได้ชี้ชัดเจนเบื้องต้นดังนี้

1. ประเด็นในการประเมินมีมากเกินไป
2. ไม่สามารถหาข้อมูลสำหรับตัวชี้วัดหลาย ๆ ตัวได้

ตารางที่ 17 ตัวชี้วัดสำหรับประเมินการประเมินของระบบงานหลัก

ด้าน	ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด
ผลได้จากการระบบ (output)	คุณภาพสินค้าหรือบริการ ตัวชี้วัดทางการเงิน เวลาในการดำเนินการ รายได้ ปริมาณทรัพยากร จำนวนรายการทางธุรกิจ ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ	ตัวชี้วัดทางคุณภาพ ตัวชี้วัดทางการเงิน เวลาในการดำเนินงานต่อ transaction รายได้ ต่อ เงินทุน มูลค่าทรัพยากรที่ใช้ ต่อ transaction จำนวนรายการทางธุรกิจ ต่อหน่วยเวลา ความคิดเห็น
การใช้ระบบ (system use)	ความเชื่อถือได้ของระบบ (reliability) ความถูกต้องของข้อมูล (accuracy) ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล (currency) ความครบถ้วนของข้อมูล (completeness) ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ (security) เวลาในการตอบสนองของระบบ (response time) ความง่ายในการใช้ระบบ ความถี่ของการใช้งาน การเข้าถึงสารสนเทศ	จำนวนครั้งที่ระบบใช้งานไม่ได้ ต่อหน่วยเวลา ร้อยละของ transaction ที่ผิด ต่อหน่วยเวลา ร้อยละของจำนวนครั้งในการปรับปรุง ข้อมูลที่ไม่เป็นไปตามกำหนดการ ร้อยละของจำนวน input และ output ที่ขอเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลง มิการเข้าถึงระบบจากผู้ไม่มีสิทธิหรือไม่ (ตอบ นิ/ไม่นิ) เวลาเฉลี่ยต่อการเรียกใช้งาน ระยะเวลาในการอบรมเพื่อให้ผู้ใช้งานารถใช้ระบบได้ จำนวนครั้งต่อหน่วยเวลา ความคิดเห็น
ผลกระทบ (impact)	การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ ความถูกต้องในการทำงานของบุคลากร ความปลอดภัยของผู้ใช้ระบบ เวลาในการปฏิบัติงาน การตัดต่อต่อสาธารณะ เวลาในการตัดสินใจ การปรับปรุงกระบวนการวางแผน การเปลี่ยนแปลงระบบงาน แฉะ/หรือระบบการบริหาร	ร้อยละของส่วนแบ่งการตลาด (market share) ร้อยละของความเชื่อมั่น ร้อยละของความผิดพลาดต่อชั่วโมงที่ทำ จำนวนอุบัติเหตุในการทำงานต่อหน่วยเวลา เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานต่องาน เวลาเฉลี่ยในการสื่อสารทางเดียว จากผู้ที่ถังถึงผู้รับภายนอกองค์กร เวลาที่ใช้ในการตัดสินใจต่อปัจจุบัน จำนวนครั้งที่ปรับปรุงต่อหน่วยเวลา จำนวนครั้งที่เปลี่ยนแปลงต่อหน่วยเวลา

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ค้าน	ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด
ผลกระทบ (ต่อ)	การรับทราบปัญหา	ระยะเวลารับทราบปัญหาก่อนที่ปัญหา จริงจะเกิด
	ข้อถกเถียงของบุคลากร การเรียนรู้ของบุคลากร ความพึงพอใจในงานที่รับผิดชอบ การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุ ประสงค์ขององค์การ	อัตราการเข้าใจงาน ความคิดเห็น ความคิดเห็น ความคิดเห็น
กระบวนการ พัฒนาระบบ (system development process)	เวลาจังหวะที่ใช้ในการพัฒนาที่ยืดกับเวลาที่ กำหนดในแผน ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการพัฒนาที่ยืดกับงบ ประมาณที่ตั้งไว้ การปรับเปลี่ยนแผนในการพัฒนาระบบ อัตราถกเถียงที่ใช้ในการพัฒนาระบบ เทียบ กับที่ประมาณไว้	ระยะเวลาจังหวะที่ต้องใช้เวลาที่กำหนดในแผน ค่าใช้จ่ายที่ต้องงบประมาณ ร้อยละของเมื่องานที่เปลี่ยนจากแผนเดิม จำนวนคน-เดือน ที่ใช้ ต่อจำนวนคน-เดือนที่ ประมาณไว้

ตารางที่ 18 ตัวชี้วัดสำหรับประเมินการประเมินของระบบงานสนับสนุน

ค้าน	ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด
ผลให้จากระบบ (output)	คุณภาพสินค้าหรือบริการ	ตัวชี้วัดทางคุณภาพ
	เวลาในการดำเนินการ	เวลาในการดำเนินงาน ต่อ transaction
	ตัวชี้วัดทางการเงิน	ตัวชี้วัดทางการเงิน
	ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ	ความคิดเห็น
การใช้ระบบ (system use)	ความเชื่อถือ ได้ของระบบ (reliability)	จำนวนครั้งที่ระบบใช้งานไม่ได้ต่อหน่วย เวลา
	ความถูกต้องของข้อมูล (accuracy)	ร้อยละของ transaction ที่มีค่าต่อหน่วยเวลา
	ความครบถ้วนของข้อมูล (completeness)	ร้อยละของจำนวน input และ output ที่ขอ เพิ่มหรือเปลี่ยนแปลง
	ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล (currency)	ร้อยละของจำนวนครั้งในการปรับปรุง ข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน
	ความมั่นคงปลอดภัยของระบบ (security)	มีการเข้าถึงระบบจากผู้ไม่มีสิทธิ์หรือไม่ (ตอบ นิ / ไม่นิ)

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ด้าน	ประเด็นการประเมิน	ตัวชี้วัด
การใช้ระบบ (tool)	ความง่ายในการใช้ระบบ	ระยะเวลาในการอบรมเพื่อให้ผู้ใช้สามารถใช้ระบบได้
	เวลาในการตอบสนองของระบบ (response time)	เวลาเฉลี่ยต่อการเรียกใช้งาน
	การเข้าถึงสารสนเทศ	ความคิดเห็น
ผลกระทบ (impact)	ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจ	ร้อยละของความเชื่อมั่น
	การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร	ร้อยละของส่วนแบ่งการตลาด (market share)
	ความปลอดภัยของผู้ใช้ระบบ	จำนวนอุบัติเหตุในการทำงานต่อหน่วยเวลา
	ความต้องการในการทำงานของบุคลากร	ร้อยละของความพึงพอใจต่อขั้นงานที่ทำ
	การติดต่อธุรกิจ	เวลาเฉลี่ยในการสื่อสารทางเดียว จากผู้ส่งถึงผู้รับภายในองค์กร
	การเปลี่ยนแปลงระบบงาน และ/หรือระบบการบริหาร	จำนวนครั้งที่เปลี่ยนแปลงค่าหน่วยเวลา
	การรับทราบปัญหา	ระยะเวลาตั้งแต่ทราบปัญหาถึงที่ปัญหาจริงจะเกิด
	การมีส่วนในการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ขององค์กร	ความคิดเห็น
	การเสริมให้ระบบสารสนเทศขององค์กรครอบคลุมสมบูรณ์	ความคิดเห็น
กระบวนการพัฒนาระบบ (system development process)	ค่าใช้จ่ายจริงในการพัฒนาเทียบกับงบประมาณที่ตั้งไว้	ค่าใช้จ่ายจริง ต่อ งบประมาณ
	เวลาจริงที่ใช้ในการพัฒนาเทียบกับเวลาที่กำหนดในแผน	ระยะเวลาจริงต่อระยะเวลาที่กำหนดในแผน

ในตารางที่ 17 และ 18 ขาดประเด็นในการประเมิน 2 ประเด็นคือ การให้บริการสู่ภาคอุตสาหกรรม ขององค์กร ที่ 2 ประเด็นนี้จะต้องถามความเห็นจากบุคลกลภายนอกองค์กร ซึ่งจะหาข้อมูลได้ยากมากจึงไม่ได้นำมาใช้ในการทดสอบการศึกษา

บรรณานุกรม

- Delone, William H., and Ephraim R. Mclean 1992. "Information Systems Success: The Quest for the Dependent Variable." *Information Systems Research*, 3:1 , March 1992, p. 60-95.
- Farbey, Barbara, Frank L and David Targett. *How to Assess Your IT Investment: A Study of Methods and Practice*. Great Britain: Betterworth-Heinemann, 1993.
- Fisher, Allan. "Reinventing Government Decision Making." *Journal of Systems Management*, (November-December 1995), p. 5-8.
- Gatain, Amy W. "Is User Satisfaction a Valid Measure of System Effectiveness?". *Information & Management*, 26 (1994), North-Holland, p.119-131.
- Gordon, David B, and Margrethe H. Olson. *Management Information Systems: Conceptual Foundations, Structure and Development*. Second Edition, McGrawhill Inc., 1985, p. 614 - 620.
- Gupta, Uma G.. *Management Information Systems: A Managerial Perspective*. MN:West Publishing Company, 1996, p. 8-9.
- Hussian d. S., and K. M. Hussian. *Information Systems for Business*. Prentice Hall, 1991, p. 340-342.
- Laudon, Kenneth C. and Jane P. Laudon, 1994. *Management Information Systems: Organization and Technology*. Third Edition, USA: Macmillan, 1994, p.17.
- Laudon , Kenneth C. and Jane P. Laudon, 1994. *Management Information Systems: Organization and Technology*. Fifth Edition, USA: Macmillan, 1998, p. 7-8.
- Longman Dictionary of American English*, Hong Kong: Longman Asia Ltd.,1997.
- Martin, E. W. , D. W. DeHayes, J. A. Hoffer, and W. C. Perkins. *Managing Information Technology: What Managers Need to Know*. NY: Macmillan,1991.
- Pett, LF., RT Watson., and CB Kavan. "Service Quality: A Measure of Information System Effectiveness." *MIS Quarterly*, June 1995, p.173-187.
- Ragowsky, A., N. Ahituv, and S. Neumann. "Identifying the Value and Importance of Information System Application." *Information And Managment*, 31,1996, p. 89-102.
- Saarinen, Timo. "An Expanded Instrument for Evaluating Information System Success." *Information & Management*, 31, 1996, p. 103-118.
- Schultheis, Robert, and Mary Sumner., *Management Information Systems: The Manager's View*., Third Edition, USA: Richard D. IRWIN, Inc. 1995, p. 35 -40.

- Shimada, Tatsumi. "The Impact of Information Technology on Organization in Japanese Companies." *Yokohama College of Commerce*, 1991.
- Stair, Ralph M. *Principles of Information Systems: A Managerial Approach*. Second Edition, MA: Boyd & Fraser Publishing Company, 1996, p. 16-19.
- Thong, James, Y.F., and Yap Chee-Sing, "Information Systems Effectiveness: A User Satisfaction Approach." *Information Processing and Management*, Vol. 32, No.5, 1996, p. 601-610.
- Turban, Efraim, Ephraim McLean, and James Wetherbe. *Information Technology for Management: Improving Quality and Productivity*. USA: John Wiley & Sons, Inc., 1996, p. 7-9.
- Turban , Efraim, Ephraim McLean, and James Wetherbe. *Information Technology for Management: Making Connections for Strategic Advantage*. Second Edition, USA: John Wiley & Sons, Inc., 1999, p. 45-53.
- Wiseman, Devra. "Information Economics: A Practical Approach to Valuing Information Systems." *Journal of Information Technology*, 7, 1992, p. 169-176. วารสารพัฒนาธุรกิจการค้า